

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/4/2017
Identifikačné číslo spisu: 8015200957
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8015200957.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: 1/ T. K., bytom O., O. G. XX, 2/ T. K. - I.B. +, so sídlom O., O. G. XXXX/XX, IČO: 32 937 776, proti žalovanému: Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, okresný dopravný inšpektorát, so sídlom Prešov, Vájanského 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporcu č. ORPZ-PO-ODI-91-005/2014 z 23. apríla 2015, č. ORPZ-PO-ODI-208-14/2014 z 23. apríla 2015 a č. ORPZ-PO-ODI-209-14/2014 z 23. apríla 2015, o kasačnej sťažnosti žalobcov v 1/ a 2/ rade proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 23. septembra 2016, č. k. 6S/37/2015-22, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 23. septembra 2016, č. k. 6S/37/2015-22, z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Prešove (ďalej v texte len „krajský súd“) uznesením 23. septembra 2016 (ďalej v texte len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) odmietol podané opravné prostriedky a rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí skonštatoval, že navrhovateľ označil svoje podania ako opravný prostriedok podľa § 250m ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a na výzvu súdu vo vyjadrení z 30.06.2016 potvrdil, že ide o opravný prostriedok podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

3. Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že opravné prostriedky je potrebné odmietnuť.

4. Ďalej krajský súd poukázal na ustanovenia § 2 ods. 1, § 491 ods. 1 a § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, § 244 ods. 1, § 246b ods. 2 písm. a/, § 250l ods. 1, § 250m ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že v tejto veci navrhovateľ napadol rozhodnutia - výzvy odporcu z 23.04.2015.

5. Týmito výzvami z 23.04.2015 odporca vyrubil a vyzval navrhovateľa na zaplatenie správneho poplatku za žiadosti o dočasné vyradenie vozidiel navrhovateľa, pričom vzhľadom na už skoršie vyradenie vozidiel po zarátaní času od tohto skoršieho vyradenia vozidla od 07.06.2013, resp. 12.04.2013 vyzval navrhovateľa na zaplatenie správneho poplatku podľa položky 73a zákona č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov vo výške 35,- eur do 15 dní odo dňa doručenia výzvy.

6. Krajský súd následne poukázal na ustanovenia § 8 ods. 1 a § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch a skonštatoval, že predmetné výzvy neobsahovali poučenie o opravnom prostriedku, avšak odporca poučil navrhovateľa, že podľa § 9 zákona č. 145/1995 Z. z., ak poplatky splatné podľa § 8 zákona nebudú zaplatené, správny orgán úkon nevykoná a konanie zastaví, a že proti rozhodnutiu o zastavení konania pre nezaplatenie poplatku sa nemožno odvolať.

7. Krajský súd skonštatoval, že výzva na zaplatenie správneho poplatku nie je rozhodnutím správneho orgánu, ale len poučením o existujúcej zákonnej povinnosti žiadateľov zaplatiť správny poplatok. Zákon o správnych poplatkoch ani neumožňuje podávať proti týmto aktom akékoľvek opravné prostriedky. Až následné rozhodnutie správneho orgánu o zastavení konania pre nezaplatenie správneho poplatku, proti ktorému zákon tiež nepripúšťa odvolanie, je preskúmateľné súdom za splnenia ďalších podmienok.

8. Analogicky krajský súd poukázal na povahu výziev na zaplatenie súdnych poplatkov, ktoré napriek tomu, že sú aktom súdu v konaní, nie sú rozhodnutiami, nepodliehajú opravným prostriedkom účastníkov súdneho konania a až následné rozhodnutie o zastavení súdneho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku možno napadnúť odvolaním.

9. Z uvedeného dôvodu opravné prostriedky navrhovateľa podľa krajského súdu smerujú proti aktom správneho orgánu, ktoré nie sú rozhodnutiami správneho orgánu, a ktoré preto ani nepodliehajú preskúmaniu súdom v správnom súdnictve.

10. Krajský súd poukázal na § 250p Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého, ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil, a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, súd uznesením opravný prostriedok odmietne. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

11. Na základe zistených skutočností a zákonných ustanovení krajský súd odmietol opravné prostriedky navrhovateľa.

12. V závere krajský súd uviedol, že o náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Odmietnutie opravného prostriedku treba považovať za neúspech v konaní. Navrhovateľ v 1/ rade ani navrhovateľ v 2/ rade preto na náhradu trov konania nemajú nárok a odporca nemá zo zákona právo na náhradu trov konania. Krajský súd preto účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť

13. Žalobcovia v 1/ a 2/ rade podali v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 23. septembra 2016, č. k. 6S 37/2015-22 (ďalej v texte len „podaná kasačná sťažnosť“), v ktorej sa zhodne domáhali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej v texte len „kasačný súd“) zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu v plnom rozsahu a vec vrátil krajskému súdu na opätovné konanie a rozhodnutie, eventuálne, aby kasačný súd zrušil výzvy o zaplatení správneho poplatku č. ORPZ-PO-ODI-91-005/2014, č. ORPZ-PO-ODI-208-14/2014 a č. ORPZ-PO-ODI-209-14/2014 všetky z 23. apríla 2015 a vrátil vec Okresnému riaditeľstvu PZ v Prešove, okresný dopravný inšpektorát na ďalšie konanie a rozhodnutie.

14. V podanej kasačnej sťažnosti žalobcovia v 1/a 2/ rade zhodne uviedli, že rozhodnutie súdu považujú za nesprávne, a to v jeho bode 20., 21. a 22. a žiadali, aby kasačný súd rozhodol o žiadosti o odklade vykonateľnosti rozhodnutia ODI obsiahnutej v jednotlivých opravných prostriedkoch voči rozhodnutiam odporcu č. ORPZ-PO-ODI-91-005/2014, č. ORPZ-PO-ODI-208-14/2014 a č. ORPZ-PO-ODI-209-14/2014 všetky z 23. apríla 2015, o ktorých podľa ich vedomosti nebolo rozhodnuté.

15. K bodu 20 rozhodnutia krajského súdu žalobcovia uviedli, že nie je možné súhlasiť, že vydaná výzva

na zaplatenie poplatku nie je rozhodnutím, ak štátny orgán vyrubil poplatok nie podľa žiadosti, ale na základe svojho rozhodnutia. Úlohou opravného prostriedku bolo vstúpiť súdnej moci (samosudcovi) a rozhodnúť, či konanie je, alebo nie je zákonné. To čo navrhuje krajský súd, t. j. rozhodnutie preskúmateľné súdom, nie je cieľom opravného prostriedku. Žalobcovia zastávajú názor, že cieľom opravného prostriedku je vstúpenie samosudcu do konania štátneho orgánu, a rozhodnúť, či dané konanie je, alebo nie je zo strany štátneho orgánu zákonné, a tým zabrániť v konaní štátneho orgánu arbitrárne, už len z titulu nemožnosti odvolať sa v danom konaní. Ak by sa malo konať v intenciách názoru krajského súdu, vytvára sa nástroj pre svojvôľu štátnych orgánov, a to vyrubovať poplatky doslova od buka do buka. Prečo, ak sa chce občan domôcť zákonného poplatku, ktorý je úmerný ním podanej žiadosti, najprv musí zaplatiť poplatok vyrubený štátnym orgánom (čo bráni vyrubiť poplatok 1000000000... eur) a až následne sa domáhať svojich práv na súde tak, ako správne podotkol krajský súd „je preskúmateľné súdom za splnenia ďalších podmienok“, t. j. zaplatenie nezákonného poplatku.

16. K bodu 21 rozhodnutia krajského súdu žalobcovia uviedli, že nie je možné použitie analógie z oblasti súdnych poplatkov, lebo poplatok sa platí až konečným rozhodnutím, voči ktorému nie je prípustný opravný prostriedok, avšak pri poplatkoch štátnym orgánom to je na základe zásady zaplat' a potom sa dožaduj svojho práva, ale prv zaplat'.

17. K bodu 22 rozhodnutia krajského súdu žalobcovia uviedli, že nesúhlasia s názorom krajského súdu, a to na základe predchádzajúcich odstavcov a s prihliadnutím na ústavné právo vyplývajúce z Ústavy Slovenskej republiky, a to právo na súdnu ochranu.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

18. K podanej kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný a uviedol, že v zhlľadom na obsah kasačnej sťažnosti žalobcov v 1/a 2/ rade voči uvedenému uzneseniu je možné uviesť skutočnosť, že Okresný dopravný inšpektorát v Prešove v jednotlivých napadnutých konaniach postupoval podľa vtedy schválenej a účinnej legislatívy Slovenskej republiky, pričom iný ako zákonný postup nebol a nie je zo strany Okresného dopravného inšpektorátu možný a s výrokom uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6S/37/2015-22 s jeho primeraným a zrozumiteľným odôvodnením v plnom rozsahu súhlasí. K jednotlivým konaniam, ktoré boli predmetom preskúmania Okresný dopravný inšpektorát v Prešove podal všetky potrebné listiny, ktorými bol vykonaný zákonný postup v týchto konaniach a okrem týchto postupov neboli vykonané žiadne iné, teda ani iné vyjadrenie ako to, ktoré vyplýva z jednotlivých postupov v napadnutých konaniach, nie je možné podať.

IV.

Právny názor kasačného súdu

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 Správneho súdneho poriadku a § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 Správneho súdneho poriadku), boli splnené podmienky podľa § 449 Správneho súdneho poriadku a kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti podľa § 440 Správneho súdneho poriadku, § 441 Správneho súdneho poriadku a § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, dospel k záveru, že kasačné sťažnosti žalobcov v 1/ a 2/ rade súd dôvodné.

20. Z administratívneho spisu kasačný súd zistil, že žalovaný správny orgán výzvou na zaplatenie správneho poplatku za dočasné vyradenie vozidla Škoda VAN Plus, ev. č. O., pod č. ORPZ-PO-ODI-209-14/2014 z 23.04.2015 vyzval žalobcu v 2/ rade na zaplatenie správneho poplatku v sume 35,- eur podľa položky 73a zákona o správnych poplatkoch, v súvislosti so žiadosťou žalobcu za dočasné

vyradenie uvedeného vozidla. Výzvou na zaplatenie správneho poplatku za dočasné vyradenie vozidla značky Škoda TAZ 1500, ev. č. O.. Správny orgán pod č. výzvy ORPZ-PO-ODI-91-005/2014 z 23.04.2015 vyzval žalobcu v 2/ rade na zaplatenie správneho poplatku vo výške 35,- eur podľa položky 73a zákona o správnych poplatkoch za evidenčný úkon dočasného vyradenia uvedeného vozidla TAZ 1500, ev. č. O.. Výzvou na zaplatenie správneho poplatku za dočasné vyradenie vozidla Avia A 31L, ev. č. O., pod č. ORPZ-PO-ODI-208-14/2014 z 23.04.2015 správny orgán vyzval žalobcu v 1/ rade na zaplatenie správneho poplatku vo výške 70,- eur podľa položky 73a zákona o správnych poplatkoch za evidenčný úkon dočasného vyradenia vozidla. Vo všetkých výzvach súčasne vyzval žalobcov, aby v lehote 15 dní uvedený správny poplatok zaplatili, súčasťou výzvy je poučenie zo strany správneho orgánu, že pokiaľ poplatky nebudú zaplatené, správny orgán úkon nevykoná a konanie zastaví a súčasťou je aj poučenie, že proti rozhodnutiu o zastavení konania pre nezaplatenie poplatku sa nemožno odvolať.

21. Ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, proti uvedeným výzvam na zaplatenie správneho poplatku podali riadne a včas opravný prostriedok žalobcovia v 1/ a 2/ rade, žiadali krajský súd, aby výzvy správneho orgánu na zaplatenie správnych poplatkov zrušil a vrátil správne orgánu na ďalšie konanie. Krajský súd konal a rozhodol o opravných prostriedkoch žalobcov v 1/ a 2/ rade proti uvedeným výzvam na zaplatenie správneho poplatku a rozhodol uznesením č. k. 6S/37/2015-22 z 23.09.2016, v ktorom opravné prostriedky odmietol. Vo veci konala samosudkyňa krajského súdu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že podľa názoru krajského súdu, opravným prostriedkom žalobcov v 1/ a 2/ rade napadnuté výzvy na zaplatenie správneho poplatku, nie sú rozhodnutím správneho orgánu, preto aj žalobcami podané opravné prostriedky smerujú proti aktom správneho orgánu, ktoré nie sú rozhodnutiami správneho orgánu a nepodliehajú prieskumu v správnom súdnictve. Pri aplikácii § 250p Občianskeho súdneho poriadku krajský súd opravné prostriedky žalobcov v 1/ a 2/ rade proti výzvam odmietol.

22. V prejednávanej veci bolo potrebné posúdiť, či preskúmané výzvy na zaplatenie správneho poplatku za dočasné vyradenie vozidiel, všetky datované 23.04.2015, sú správnymi rozhodnutiami, ktoré podliehajú súdnejmu prieskumu.

23. Výzvy na zaplatenie správneho poplatku za dočasné vyradenie jednotlivých vozidiel, všetky datované 23.04.2015, boli výzvami, ktorými v súlade s § 8 zákona č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení účinnom ku 30.06.2015, vyzýval správny orgán žalobcu na zaplatenie správneho poplatku, ktorý nebol zaplatený pri podaní žalobcov v 1/ a 2/ rade, úkonu žalobcov v 1/ a 2/ rade, ktorý smeroval k dočasnému vyradeniu predmetných vozidiel na dobu 1 roka.

24. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2015 poplatky určené v sadzobníku pevnou sumou sa platia bez výzvy a sú splatné pri podaní, ktoré smeruje k vykonaniu úkonu alebo uskutočneniu konania, ak pri jednotlivých položkách sadzobníka nie je ustanovené inak. Podaním vzniká zároveň poplatková povinnosť. Ak nebol poplatok zaplatený pri podaní, alebo v určenej sume, je splatný do 15 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy správneho orgánu na jeho zaplatenie.

25. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 145/195 Z. z. v konaní vo veci poplatkov sa postupuje podľa všeobecného predpisu o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 145/1995 Z. z. správny orgán rozhodnutie nevydá, iba ho vyznačí v spise s uvedením dôvodu, ak podľa sadzobníka je splnomocnený upustiť od vybratia poplatku, znížiť poplatok, alebo zvýšiť poplatok.

27. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať (podať rozklad), je právoplatné.

28. Podľa § 53 zákona č. 71/1967 Zb. proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak, alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

29. Podľa § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. v znení účinnom k 30.06.2015, ak poplatky splatné podľa § 8 tohto zákona nebudú zaplatené, správny orgán úkon nevykoná a konanie zastaví. Proti rozhodnutiu o zastavení konania pre nezaplatenie poplatku sa nemožno odvolať.

30. Zákonodarca v zákone č. 145/1995 Z. z. v § 8 a § 9 odlišuje inštitút výzvy a inštitút rozhodnutia. Zo znenia § 9 zákona č. 145/1995 Z.z. vyplýva, že proti rozhodnutiu o zastavení konania (či v dôsledku neakceptácie výzvy na zaplatenie správneho poplatku, v dôsledku nezaplatenia správneho poplatku na základe výzvy) upravuje vydanie rozhodnutia o zastavení konania pre nezaplatenie správneho poplatku.

Rozhodnutie o zastavení konania pre nezaplatenie správneho poplatku vydané podľa § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. je v spojení s ustanovením § 18 zákona č. 145/1995 Z. z. správnym rozhodnutím, ktoré je správny orgán povinný vydať v súlade s ustanoveniami § 46 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb..

31. Vzhľadom na gramatické znenie ustanovenia § 8 a ustanovenia § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. kasačný súd zhodne s názorom krajského súdu, dospel k záveru, že výzvy na zaplatenie správneho poplatku za dočasné vyradenie vozidiel datované 23.04.2015 nie sú správnymi rozhodnutiami (§ 46 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb.), nemajú charakter správneho rozhodnutia, a preto sú vylúčené zo súdneho prieskumu, navyiac uvedenými výzvami na zaplatenie správneho poplatku nemôže dôjsť k zásahu do práv a právom chránených záujmov fyzickej osoby žalobcu. K takémuto zásahu mohlo dôjsť až vydaním správneho rozhodnutia o zastavení konania podľa § 9 zákona č. 145/1995 Z. z. ako dôsledok nezaplatenia správneho poplatku na základe výzvy na jej zaplatenie, v konaniach, ktoré iniciovali žalobcovia v 1/ a 2/ rade, ktorými žiadali o dočasné vyradenie vozidiel Škoda TAZ 1500, ev. č. O., Škoda VAN Plus ev. č. O. a vozidla AVIA A31L, ev. č. O..

32. Z uvedeného vyplýva, že výzvami na zaplatenie správneho poplatku nie sú a nemohli byť dotknuté konkrétne práva a právom chránené záujmy žalobcov v 1/ a 2/ rade, preto ani nemožno tieto výzvy, ktoré neobsahujú zákonné náležitosti správneho rozhodnutia v súlade s § 46 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb., z hľadiska ich obsahu, považovať za správne rozhodnutia, ktoré by súdnemu prieskumu podliehali.

33. Rozsah preskúvavacej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu.

34. Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť (procesne), že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva, a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu.

35. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

36. Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúvaní správnych rozhodnutí je obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúvajú. Z právomoci súdu však nesmie byť nikdy vylúčené preskúvanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Negatívny výpočet, v súlade s čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, uvedený v § 7 písm. a/ až h/ Správneho súdneho poriadku má charakter výnimiek a nesmie byť zásadne rozširovaný. Rozhodne tu treba vylúčiť jeho rozšírenie na základe analógie.

37. Na základe uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že opravné prostriedky nesmerujú proti rozhodnutiu správneho orgánu, ktoré by podliehalo súdnemu prieskumu.

38. Kasačný súd však dáva do pozornosti krajskému súdu, že krajský súd bol povinný posudzovať podané opravné prostriedky označené ako opravné prostriedky proti výzvam na zaplatenie správneho poplatku za dočasné vyradenie konkrétnych vozidiel, datované 23.04.2015 podľa ich obsahu, bez ohľadu, že sú označené ako opravný prostriedok.

39. Pri posudzovaní podania účastníka správneho súdneho konania musí súd vychádzať z tzv. teórie prejavu vôle, a teda prihliadať len na to, čo bolo voči nemu prejavené a nie je preň rozhodujúce, či účastník správneho súdneho konania úkonom zamýšľal niečo iné (porovnaj ZAHRADNÍKOVÁ, R. § 124 [Výklad podania; hmotnoprávny úkon]. In: ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., TOMAŠOVIČ, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016).

40. Pokiaľ výzvy na zaplatenie správneho poplatku za dočasné vyradenie vozidla nemožno považovať za správne rozhodnutia, ktoré podliehajú súdnemu prieskumu nie je možné proti týmto rozhodnutiam podať, v súlade so zákonom, opravný prostriedok (odvolanie) podľa § 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. v spojení s § 18 zákona č. 145/1995 Z. z.. Z tohto dôvodu proti výzvam na zaplatenie správneho poplatku, neboli prípustné opravné prostriedky a opravný prostriedok, ktorý proti výzvam na zaplatenie

správneho poplatku za dočasné vyradenie vozidiel podávali žalobcovia v 1/ a 2/ rade, bolo potrebné posudzovať podľa ich obsahu ako žaloby, ktorými sa domáhajú preskúmania zrušenia rozhodnutí výziev na zaplatenie správneho poplatku za dočasné vyradenie vozidiel.

41. Opravné prostriedky boli doručené žalovanému 28.07.2015 a následne doručené Krajskému súdu v Prešove žalovaným 28.09.2015, za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

42. Podľa § 246b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúmaní rozhodnutí a postupov správnych orgánov súdy konajú a rozhodujú v senátoch zložených z predsedu a dvoch sudcov, ak nie je ustanovené inak.

43. Podľa § 246b ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku samosudca koná a rozhoduje na krajskom súde o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam orgánov verejnej správy podľa tretej hlavy a vo veciach podľa šiestej hlavy tejto časti, vo veciach, na ktorých prejednanie sú vecne príslušné okresné súdy, vo veciach, v ktorých to ustanoví zákon.

44. Podľa § 491 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

45. Krajský súd rozhodoval za účinnosti správneho súdneho poriadku - zákona č. 162/2015 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2016. Nakoľko sa však nejednalo o konanie podľa tretej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, nebolo možné vo veci aplikovať ustanovenia § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku s poukazom na ustanovenie § 491 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, bol povinný o podaniach žalobcu označených ako opravný prostriedok proti výzvam na zaplatenie správneho poplatku za dočasné vyradenie vozidiel za jednotlivé vozidlá špecifikované v uvedených výzvach, rozhodovať senát, ktorý mal právomoc konať a rozhodnúť vec v súlade s úpravou Občianskeho súdneho poriadku účinnou do 30.06.2016. Ak správny súd - Krajský súd v Prešove, rozhodoval po 01.07.2016, mal právomoc prejednať a rozhodnúť vec výlučne v trojčlennom senáte, s poukazom na § 23 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, keď neboli splnené podmienky pre konanie samosudcom podľa § 23 ods. 2 Správneho súdneho poriadku.

46. Prejednávanie a rozhodovanie vecí súdom v zákonomnom zložení tvorí jeden zo základných prvkov práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru. Podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

47. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci; ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

48. Správne zloženie súdu je jednou z požiadaviek práva na zákonného sudcu garantovaného Ústavou Slovenskej republiky v čl. 48 ods. 1, v zmysle ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Pojmom „zákonný sudca“ sa pritom rozumie tá skutočnosť, že o veci rozhoduje nielen miestne, vecne a kauzálne príslušný súd, ale aj súd v zložení, ako ustanovuje zákon, pričom vec bude pridelená senátu alebo samosudcovi na základe rozvrhu práce cestou elektronickej podateľne.

49. V konaní nerozhodoval zákonný sudca (senát), z uvedených dôvodov kasačný súd o kasačnej sťažnosti žalobcov v 1 /a 2/ rade rozhodol aplikujúc ustanovenie § 439 ods. 1 Správneho súdneho poriadku podľa § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s § 457 ods. 2 Správneho súdneho poriadku tak, že zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Správny súd je právnym názorom kasačného súdu viazaný v súlade s § 469 Správneho súdneho poriadku.

V.

Trovy kasačného konania

50. S poukazom na ustanovenie § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd v novom rozhodnutí.

51. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.